

Balta

Bragagiu

Ascultă liniştea din baltă
Când alte tihne o alungă
Doar broaştele din unde saltă
Orăcăiala lor prelungă.

Strigă o pasăre din trestii
Părând aici foarte străină
Şi libelulele aceste
În tremurare-s cristalină.

Iar zbenguiri de peşte-n unde
Ce sar să se afunde-n ape
Rup sunete de nu ştiu unde
Însă atâta de aproape.

Şoptirea vântului sprintară
Prin păpuriş e-mpleticită
Şi-mi taie prin auz ţânţarul
Zburarea-n poftă calicită.

Prind ca să simt cum vremea are
Vremelnicia în odihnă
Că-i pipăiesc uşor hotare
Din pacea ei până la tihnă.

Dar vâsla mea uşor atinge
O clipocire lângă barcă,
Înţelepciunea brusc se stinge
Şi iar o rog să se întoarcă.
Victor Bragagiu